Dinsdag 13 Juni 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4230

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Strandhoofd thans 125 kilometer lang.

Churchill zet voet op Franse bodem.

VERKLARINGEN VAN MONTGOMERY.

Roger Greene seint uit Frankrijk in een vertraagd telegram van 11 Juni:

Generaal Montgomery heeft bekend gemaakt, dat de Geallieerde troepen vechten binnen 25 kilometer van Cherbourg en dat de Geallieerde legers thans een hecht front hebben dat zich over meer dan 96 kilometer langs de Franse kust uitstrekt. Op sommige plaatsen is men tot ongeveer 30 kilometer het land binnengedrongen. Ongeveer 7000 Duitse gevangenen werden genomen in de zes dagen oude slag, zeide hij, „en een groot aantal vijandelijke manschappen werd gedood"

Generaal Montgomery onthulde ook, dat Japanse troepen — gewone soldaten en niet enkel waarnemers — naast hun bondgenoten vechten aan het Westelijk front.

Kleine aantallen Japanners zijn reeds gevangen genomen en anderen werden gedood. Montgomery bleek uitermate tevreden over de situatie enzeide dat deze te danken is aan drie dingen: 1) de dapperheid van de Geallieerde soldaten 2) het ondersteunend vuur van zee uit door de Gealieerde vloot en 3) de steun welke uit de lucht geboden wordt door gevechtsbommenwerpers die tot laag komen vliegen om de Duitsers op korte afstand onder vuur te nemen.

Montgomery sprak langer dan een uur tot een groep oorlogscorrespondenten, terwijl Geallieerde vliegtuigen door de lucht ronkten en de kanonnen van de slag donderden over de golvende heuvels van Normandië in de verte.

Hij zeide: „De stranden liggen thans achter ons. De hevigheid, kracht en snelheid van onze eerste aanval bracht ons zeer snel over de stranden heen en het land in. Dat was mijn eerste instructie aan de officieren.

Ik zeide, dat elke man doordrongen moest zijn met één idee om snel en diep door te dringen in het vijandelijk land. En dat werd gedaan. De mening, dat je op de stranden landt en een klein strandhoofd bezet en je dan ingraaft, is niet goed. Je moet snel en diep doordringen. Wij leden verliezen, omdat de Duitsers in kazematten achter onze linies bleven. Ook waren er veel Duitse franctireurs. Die moesten allemaal opgeruimd worden. Er is nog een groep Duitsers die het uithoudt, doch ik denk, dat zij op het ogenblik vertrekken."

Montgomery zeide, dat er ook vrouwen onder de franctireurs waren, die gedood werden, terwijl zij op de Geallieerde troepen schoten. „Misschien zijn het Duitse vrouwen, die naar hier werden overgebracht", zeide hij. De Bevelhebber zeide, dat hij „zeer tevreden en heel blij" was met de „voortgang tot nu toe". „Onze soldaten, Noordamerikaanse zowel als Britse, zijn in geweldige vorm", zeide hij. „Zij hebben den vijand reeds gemeten". (Met de Geallieerde legers in Frankrijk, (AP) 12.6).

CHURCHILL BEZOEKT FRANKRIJK.

Noordamerikaanse bevelhebbers gingen ook.

Richard Kachischkes seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier:

Churchill heeft voor de eerste maal sedert 1940 voet gezet op Franse grond en Eisenhower leidde een gezelschap van de hoogste Noordamerikaanse militaire en vlootcommandanten langs het deel van het slagfront in Normandië waar de Noordamerikanen vechten.

Premier Veldmaarschalk Jan Christiaan Smuts vergezelde den Premier, zomede Generaal Sir Alan Brooke, Hoofd van de Imperiale Generale Staf.

Tot het gezelschap van Eisenhower behoorden Generaal George C. Marshall, Chef Staf van het Noordamerikaanse leger, Generaal Henry H. Arnold, hoofd van de Noordamerikaanse leger-luchtmacht, Admiraal Ernest King, Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse vloot, Luitenant Generaal Omar Bradley, Bevelhebber van de Noordamerikaanse grondstrijdkrachten in Frankrijk en de Schouten bij Nacht Alan Kirk en John Leslie Hall, Bevelhebbers van de Noordamerikaanse vlootstrijdkrachten bij de invasie.

Op zijn bezoek volgde Churchill de bevrijdingslegers. Vier jaren geleden bracht hij per vliegtuig een dramatisch bezoek aan Frankrijk, terwijl het instortte onder de slagen van het zegevierende Duitse legers om er bij de Franse leiders op aan te dringen de strijd voort te zetten.

Churchill en zijn gezellen staken het Kanaal thans over op de Britse torpedojager „Kelvin" en terwijl zij aan boord waren nam het schip deel aan het bestoken van een Duitse positie aan de Noordoostelijke Normandische flank. Men kwam kort vóór het middaguur aan op het strand en bracht drie uren door aan land. Het noenmaal werd gebruikt met Generaal Montgomery, Bevelhebber van de Geallieerde grondstrijdkrachten in Frankrijk. Voorts werd een bezoek gebracht aan het hoofdkwartier van het leger. Men sloeg de aanvoer van troepen en voorraden gade en stoomde door de slagvloot welke de kust bombardeerde. Tijdens de dag sloeg Churchill een luchtgevecht gade en zag hij hoe een Duitse aanvaller werd neergeschoten. (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 12.6).

DE GAULLE NOG NIET NAAR FRANKRIJK.

Men verwacht dat De Gaulle een bezoek zal brengen aan Frankrijk in een poging om te doen blijken, dat zijn Nationaal Bevrijdingscomité door het volk gesteund wordt. Franse kringen zeiden dat De Gaulle nog niet tevreden en genegen is te bogen op volksbetogingen en de qualiteiten van zijn strijdende Fransen. (Londen, (AP) 12.6).

WEYGAND GEDOOD?

Een bericht uit Zürich zeide, dat aan Franse officieren, die gevangen zitten te Koningsbergen, werd gezegd, dat Generaal Maxim Weygand, vroeger Opperbevelhebber in Frankrijk, werd doodgeschoten „terwijl hij poogde te ontvluchten". Er werd geen uitleg gegeven over de wijze waarop deze inlichtingen van de Fransen verkregen worden. (Londen, (AP) 12.6).

DE BIJEENKOMST VAN DE GROTE VIER.

Blijkbaar worden in Washington reeds voorbereidingen getroffen voor een bijeenkomst van Noordamerikaanse, Britse, Russische en Chinese vertegenwoordigers in de zomer om de vorming van een internationale organisatie voor het handhaven van de vrede te bespreken. Het State Department zou reeds de informele verzekering ontvangen hebben van Groot Britannië en China, dat men bereid is besprekingen te voeren ter aanvulling van het verdrag van Moskou. De Russische instemming wordt verwacht, zodra deze door diplomatieke kanalen kan worden gegeven. Het 's bekend, dat Geallieerde diplomaten werken aan een bijeenkomst voor het behandelen van een verslagen Duitsland in de tijd, welke ogenblikkelijk op de beëindiging van de strijd zal volgen. De voorwaarden voor Duitsland zouden een volledige industriële demobilisatie eisen en de sloping van alle oorlogsfabrieken welke niet kunnen worden gewijd aan een vreedzame productie (Washington, (AP) 12.6).

HULL OVER DE BASES IN ZUID-AMERIKA.

De Noordamerikaanse Staatssecretaris Cordell Hull zeide op een persconferentie, dat alle regelingen voor een gedeeltelijke voortzetting der Noordamerikaanse militaire bases in Zuid-Amerika na de oorlog op wederzijdse basis met alle betrokken landen zullen moeten zijn (Washington, (AP) 12.6).

TSJANGSJA OMSINGELD?

Een aanwijzing, dat de stad Tsjangsja omsingeld is, werd gegeven in het communiqué van het Chinese Hoofdcommando, dat bekend maakte, dat de Japanners de hoofdstad van de provincie Hunan onophoudelijk aanvallen uit alle richtingen. Op sommige punten worden de aanvallers afgeslagen (Tsjungking, (AP) 12.6).

Mannen, schuiten, landingsvaartuigen en voertuigen bereiken het strandhoofd in Frankrijk op de dag van de invasie. Dit is een van de eerste twee foto's van de Geallieerde landingen in Frankrijk.

De Strijd op Cotentin

Door

WES GALLAGHER.

(Het volgende artikel werd vanmorgen vroeg geschreven en verzonden uit Normandië en kan als gevolg van het tijdsverschil ook nog vandaag in ons blad verschijnen. — Red.)

Het Geallieerde strandhoofd is thans vast gevestigd en wordt regelmatig vergroot door woeste gevechten langs het kronkelende front van 120 km., dat op een punt meer dan 28 km. diep het land indringt. Rommel zegt wel nieuwe tankversterkingen te hebben aangevoerd, maar het 15e communiqué van Eisenhower deelt niettemin mede, dat kleine nieuwe Geallieerde winsten konden worden geboekt in alle sectoren op één na, nl. bij Tilly-sur-Seulles, waar de vijand sterke weerstand biedt. Tilly-sur-Seulles ging van den enen bezitter in handen van den ander over.

De Noordamerikaanse troepen trokken voort over wat men zou kunnen noemen de „nek" van het schiereiland bij het pas ingenomen Carentan, waar zij enkele kilometers voorbij wisten te komen.

Rommel meldt, dat verse troe-

In de buurt van Montebourg is volgens het ochtendcommuniqué van de Geallieerden weinig te doen, er wordt geen voortgang gemeld, maar de Duitse radio van Parijs zeide, dat deze belangrijke plaats aan de hoofdweg naar Cherbourg, waar het 20 km. van verwijderd is, thans in Geallieerde handen is. De Noordamerikanen hebben vroeger al gezegd een nijptang rondom Montebourg te hebben gevormd.

pen worden saamgetrokken rondom St. Lo. De Noordamerikanen rukken in Zuidwestelijke richting van het bos van Cerisy, dat gisteren geheel en al bezet werd door de Noordamerikanen, die hier ongeveer 28 km. van hun oorspronkelijke landingsplaats zijn doorgedrongen. De Duitse versterkingen trekken schielijk op langs de Westzijde van het schiereiland om bij Cherbourg te komen teneinde de Noordamerikaanse opmars te kunnen opvangen. De Noordamerikanen trekken thans uit de dreven van Carentan en Montebourg op in de richting van Cherbourg. Aan de linkerzijde, waar de Britse en Canadese sectoren zijn, wordt zeer heftig met tanks gevochten.

Men veronderstelt, dat een vierde van het totale Duitse Westerfront — ongeveer 60 divisies of meer dan 1.000.000 man — tegen de Noordamerikanen in het gevecht is geworpen. Rommel en Von Rundstedt zetten hun povere defensie in door magere reserves naar de meest bedreigde punten te voeren. De Geallieerde veldheren leiden hieruit af, dat de Duitsers niet bekend waren met het Geallieerde krijgsplan en andere sterke aanvallen en nieuwe landingen vreesden. De Geallieerde luchtvloot sloeg toe om de toevoer van Duitse reserves te doen ophouden en vernielde de brug bij Pont-au-Bseult(??) aan de Westkust van het schiereiland bij Avranches (dit is een grotere plaats, die op alle kaarten te vinden is, ook op het Amigoe-kaartje; Avranches ligt 55 km. ten Zuid-Westen van St. Lo en telt 7000 inwoners. — Red.).

De bruggen van het schiereiland zijn practisch alle in Duitse handen. Foto's lieten zien hoe grote schade aan deze brug was toegebracht, evenals aan 7 van de 16 vliegvelden, die door meer dan 1400 Noordamerikaanse zware bombardementsvliegtuigen werden aangevallen. Het laatste etmaal bood de Luftwaffe feitelijk slechts geringe tegenstand en 74 Duitse vliegtuigen werden vernield tegen 66 van de Geallieerden.

Duitse e-boten vielen vannacht aan in het Kanaal, maar met minder geweld dan de nacht daarvoor. De Duitse pogingen om binnen de verkeersrouten van de Geallieerde convooien te komen, werden verijdeld. Vannacht stond er een flinke wind, maar de richting was de zee in, zodat de wind niet hinderlijk was met het lossen van de schepen, hetwelk voornamelijk des nachts gebeurt. Het scheen, dat er een kleine verademing voor de Geallieerden zou komen, toen zij doende waren zich hier te nestelen. Dit kwam vooral voor de Noordamerikanen van pas, die al verschillende dagen in fel gevecht gewikkeld zijn. Zij zijn 12 km. voort gerukt tegen de Duitse weerstand in; de Britten zijn met de Duitsers in een plaatselijk wanhoopsgevecht gewikkeld rondom Caen — en dat duurt al een week lang. De Duitsers wijden al hun verdedigingskrachten aan het gebruik van gepantserd materiaal (Schiereiland Cotentin, (AP) 13.6).

Het nieuws van vandaag.

Het Geallieerde strandhoofd in Normandië strekt zich thans uit over een afstand van meer dan 125 kilometer nadat twee Noordamerikaanse legermachten krachtig aansluiting maakten met elkaar door de verovering van Carentan.

Het gehele bos van Cerisy is thans ook in Noordamerikaanse handen en in de richting van Cherbourg wordt nog altijd heftig gevochten om Montebourg.

De radio van Parijs zeide, dat Montebourg reeds in Geallieerde handen viel maar van Duitse noch Geallieerde zijde is dit bevestigd. Rondom Caen woeden tankgevechten tussen de Britten en Canadezen enerzijds en de nazies anderzijds. Er heeft practisch geen verandering plaats aan dit front. Om Tilly sur Seulles wordt ook hevig gevochten met wisselende kansen.

Generaal Montgomery heeft gisteren op een informele persconferentie niettemin zijn tevredenheid uitgesproken over de gemaakte vorderingen. O. a. deelde hij mede, dat ook Japanse troepen aan Duitse zijde meevechten en dat vrouwen als franctireurs door den vijand gebruikt worden.

Premier Churchill heeft persoonlijk de toestand in ogenschouw genomen in gezelschap van Zuid-Afrika's Premier Smuts en Generaal Sir Alan Brooke, Hoofd van de Imperiale Generale Staf. Aan de Noordamerikaanse zijde van het front in Normandië hield Eisenhower een inspectietocht met Generaal Marshall, Generaal Arnold en Admiraal King, de Opperbevelhebbers van het Noordamerikaanse leger, luchtmacht en vloot respectievelijk.

Generaal Charles de Gaulle is echter nog steeds niet naar Frankrijk gegaan hoewel in Londen gezegd wordt, dat hij er misschien spoedig een bezoek zal brengen.

In Italië wordt de Geallieerde opmars voortgezet. Terwijl het vijfde leger rondom het meer van Bolsena vecht rukken de mannen van het achtste leger ten Noorden van Pescara en door de Apennijnen voort. Terni en Popoli werden veroverd.

De Russen vergroten hun doorbraak nog op de Karelische landengte en volgens berichten uit Stockholm vrezen de Finnen dat zij vóór het einde van deze maand uit de oorlog geslagen zullen worden door het Russisch offensief.

De Geallieerde luchtmacht blijft intussen uit alle richtingen hameren op de Europese Vesting. Uit Engeland alleen werden gisteren 10.000 enkelvluchten gemaakt. In de afgelopen nacht zond Luchtmaarschalk Harris zijn bommenwerpers weer eens naar doelen in Duitsland. Uit het Zuiden kwamen hedenmorgen Noordamerikaanse toestellen boven het gebied van München.

In de Stille Oceaan werden Japanse bases over een groot gebied aan hevige bombardementen onderworpen. En Noordamerikaanse duikboten hebben weer 18 Japanse schepen in de grond geboord.

Steunfonds voor Katholiek Nederland.

Ten bate voor Charitatieve en Culturele instellingen.

De Heer J. H. Sprockel, voorzitter van het „Steunfonds voor Katholiek Nederland ten bate van charitatieve en culturele instellingen", schrijft ons:

„Wat er op katholiek gebied op de Curaçaose eilanden bestaat, hebben wij aan **Europees Nederland** te danken; aan dat **Nederland,** dat onder de andere landen in katholiek opzicht zulk een goed klinkende naam had wegens zijn bloeiende culturele en weldadigheidsinstellingen, dat **Nederland,** dat zijn missionarissen naar vele landen ter wereld kon uitzenden, dat **Nederland** echter, dat thans niet alleen vertrapt is, maar dat zijn katholieke instellingen zag **vernielen** en **afbranden.**

Voor oorlogsslachtoffers en nationale doeleinden worden reeds gelden ingezameld. Op ons, **Katholieken van Curaçao,** rust bovendien de ereplicht alles te doen wat wij kunnen om straks katholiek Nederland weer op te bouwen. Wij kunnen katholiek Nederland onze geestelijke hulp bieden door ons gebed, maar daarnaast is materiële steun dringend noodzakelijk. Deze steun zal steeds klein blijven in verhouding tot wat Nederland voor Curaçao gedaan heeft. Laat ons trachten ten minste enige honderden guldens voor dit aantrekkelijke doel bijeen te brengen.

Enige maanden geleden heeft Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P., onze beminde Bisschop, een stichting in het leven geroepen om de Katholieke Missiën in Nederlands-Indië, die door de oorlog bijna alles verloren hebben, te helpen. Het werkterrein van deze stichting is niet beperkt tot ons Staatsdeel. Het lag in de bedoeling, ook op Curaçao een sub-comité te benoemen, met het doel onder Curaçaose katholieken het werk van die stichting te propageren en gelden daarvoor bijeen te brengen.

Op verzoek van Mgr. Verriet zal echter één werkcomité op Curaçao een geldinzameling houden voor beide stichtingen tegelijk.

Hoewel met enige schroom, — immers zovele instellingen en fondsen klopten reeds bij u aan om hulp —, toch wagen wij het er op uw financiële steun ook voor deze steun fondsen te vragen.

Iedereen is vrij naar eigen inzicht zijn bijdrage te bepalen, daarbij rekening houdend met zijn persoonlijke omstandigheden. Daar er echter voor de twee doeleinden een aanzienlijke som nodig is, wil de geboden hulp effectief zijn, doen wij een ernstig beroep op uw offerzin, u verzoekend, zo enigszins mogelijk voor één jaar 2% van uw jaarlijks inkomen voor dit voortreffelijk doel te willen bestemmen. Dit bedrag kan ineens, dan wel in maandelijkse of wekelijkse termijnen worden afgedagen. De leden van een parochiële sub-comité zullen een dezer dagen daartoe bij u komen.

Regelt de zaak met hen.

Draagt bij!

Geeft graag!

Brengt een offer!

Het is christenplicht.

Voor ons Curaçaoënaars een plicht van dankbaarheid."

Het Comité staat onder beschermheerschap van Zijne Excellentie Dr. Piet A. Kasteel. Erevoorzitter is Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P. **Het Secretariaat is gevestigd p.a. R.K. Zeemanshuis, Klipstraat, Otrabanda, telefoon 1531.**

Het Comité Steunfonds voor Kaholiek Nederland bestaat uit de volgende personen: Pater A. **van de Veen Zeppenfeldt O.P.,** Vicarius Provincialis van de Orde der Predikbroeders, Pastoor M. **van den Elsen O.P.,** van de St. Anna-kerk; Pastoor Th. **Exler O.P.,** van de kerk der H. Familie; Pastoor C. **van der Looy O.P.,** van de kerk van de H. Rozenkrans; Pater J. B. **van der Meer O.P.,** Aalmoezenier; Pater W. **de Barbanson O.P.;** Pater W. M. **Brada O.P.,** Vicariaatssecretaris; Frater M. **Radulphus;** Dr. M. **Berkenveld;** Drs. J. H. **van Boven;** C. **Casiano;** Dr. A. W. J. M. **Desertine;** J. A. J. **Ellis;** Dr. W. C. **de la Try Ellis;** Dr. Joh. **Hartog;** Mr. H. J. M. **Hoogeveen;** J. **de Jongh;** J. M. P. **Kroon;** L. A. **Langras;** T. C. F. **Mali;** E. C. **Martijn;** W. F. G. **Mensing;** E. A. **Römer,** Mr. A. A. G. **Smeets;** J. H. **Sprockel;** F. H. M. **van Straelen;** G. H. **Zaal;** Mr. S. G. C. **van de Veen Zeppenfeldt Jr.**

Het Dagelijks Bestuur bestaat uit: J. H. **Sprockel,** Voorzitter; Mr. H. J. M. **Hoogeveen,** Penningmeester; J. M. P. **Kroon** en G. H. **Zaal,** Secretarissen en Pater J. B. **van der Meer O.P.,** als **contact-pater.**

Het Werkcomité tenslotte bestaat uit: J. M. J. **Ellis,** Voorzitter; Pater J. B. **van der Meer O.P.;** Dario **Cardoze;** Charles **Debrot;** Eduardo **Jansen;** L. A. **Langras;** A. M. **Smit;** G. H. **Zaal** en een vertegenwoordiger van de Propaganda-commissie.

Voorts zijn er: Parochiële Comité's: Voorzitter de Pastoor der Parochie; Onderwijzers-Comité: Voorzitter L. W. **Oudvorst;** School-Comité: Frater M. **Odulfinus;** Militair Comité: F. H. M. **van Straelen;** Surinamers-Comité: Dr. M. **Berkenveld.**

Wij geven al deze namen teneinde zo groot mogelijke bekendheid aan de Stichting te geven. Ieder kan zich eventueel met een der genoemden in verbinding stellen. Binnen weinige dagen hopen wij op deze stichting nog in een hoofdartikel terug te komen.

AANVAL OP DUITSE DOELEN.

Meer dan 1400 Vliegende Forten en Liberators van de achtste luchtmacht — het grootste aantal dat ooit bij een enkele onderneming gebruikt werd — hebben 16 Duitse vliegvelden en 6 bruggen in Frankrijk aangevallen op Maandag. Slechts 7 bommenwerpers en 14 gevechtsvliegtuigen worden vermist.

17 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten door de escorterende gevechtsvliegtuigen. De terugkerende vliegers meldden, dat de Luftwaffe thans krachtiger verzet biedt boven Frankrijk dan tijdens de eerste dagen van de invasie (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 12.6).

"OM NEERLANDS TOEKOMST"—2.

Het Antirevolutionnaire Standpunt.

In het zich nog-Christelijk-noemende volksdeel doet zich ook een „krisenartig" proces voor. Met behoud van de Christelijke vorm hebben wij er de Christelijke levensinhoud zien verzwakken. Een heel stuk materialisme is daar binnengeslopen en de Christelijke gemeenschapsgedachte wordt veelal tot een kommervol bestaan veroordeeld. De religieuze en zedelijke verantwoordelijkheid van de gelovigen voor het gehelevolk werd weinig meer gevoeld, de neiging tot afzondering van het ontkerstende deel van ons volk won veld. Hiertegen is de laatste jaren een interne reactie gekomen. Enerzijds rees er verzet tegen de wereldgelijkvormigheid onder Christelijk etiket, andererzijds wilde men in sterkere mate naar buiten treden, in de overtuiging, dat men aan het ganse volk iets van waarde te zeggen heeft, zowel negatief door te waarschuwen tegen de andere goden, als positief door aandacht te vragen voor de Bijbel en voor de eisen, die op verschillend terrein uit de Christelijke godsdienst zijn af te leiden.

In anti-revolutionnaire kring heeft men zich over de aspecten van de hier geschetste geestelijk-culturele crisis ernstig bezonnen.

Vooreerst zijn wij ons ervan bewust, dat wij Nederlanders na de bezetting sterker dan vóór de oorlog onze verbondenheid als volk zullen kunnen beleven, omdat wij ons hiervan bij vernieuwing krachtig bewust zijn geworden. Wij weten, dat deze verbondenheid en samenhorigheid in volks- en staatsgemeenschap niet is gelegen in eenheid van geloof en wereld- en levensbeschouwing. Maar juist in de eendrachtige wil om de nationale levensvormen te handhaven of te scheppen, waarin ieder in zijn consciëntie, voorzover deze het karakter der achtbaarheid niet mist, vrij, naar zijn eigen inzicht kan leven.

Wij zijn daarbij van mening, dat de Nederlandse volks- en staatsgemeenschap, blijkens haar ontwikkeling en groei, in sterke mate door het Christendom wordt beheerst en dat zij dienovereenkomstig een objectief waarneembare Christelijke neerslag vertoont.

Dit wil niet zeggen, dat wij Kerk en Staat organisch zouden willen verbinden. Integendeel. De Kerk heeft een eigen taak in de wereld, die niet ligt op het gebied van de Staat en het Staatkundig leven. Zij draagt mitsdien ook in dier zake niet de verantwoordelijkheid.

Zijn Kerk en Staat gescheiden, zo is het niettemin de plicht van iederen Christen om op alle terrein des levens, waarop hij is gesteld, de geboden Gods, die voor dat levensterrein gelden, na te speuren en voor naleving ervan te ijveren, aldus medewerkende aan de verwerkelijking van Christus' Koningschap. Het Christelijke geloof moet in staat en volk blijven werken. Daarom moet van volk en overheid gevraagd worden te leven naar de geboden Gods, die voor allen op hun levensterrein gelden. Om dit te bevorderen is de individuele inspanning van den Christen niet voldoende; hiervoor is onontbeerlijk saamenbundeling in een Christelijke staatkundige partij.

Volkswil en Staatsbestuur.

Dan gaat het stuk over de behandeling van de vraag: Hoe zal de volkswil in het staatsbestuur tot uitdrukking moeten komen? En het antwoordt:

Deze vraag gaat uit van de veronderstelling, dat de volkswil in het Staatsbestuur tot uiting moet komen en dat dus slechts de vraag naar de wijze, waarop dit geschieden moet, aan de orde gesteld behoeft te worden.

Wij delen deze mening, welke wij als een communis opinio van het Nederlandse volk beschouken, al staat het vast, dat er diepgaande meningsverschillen zijn over de theoretische fundering daarvan.

Voor ons ontleent de Overheid haar gezag, culminerend in de macht om over leven en dood te beschikken, niet aan de volkswil, maar aan de goddelijke instelling van het Overheidsgezag, dus in laatste instantie aan God, die om der zonde wil de Overheid gegeven heeft om een geordende samenleving mogelijk te maken. In deze gedachtengang zouden wij het woord „volkswil" dan ook willen vermijden, omdat het ontleend is aan de gedachtenleer der Volkssouvereiniteit. Liever spreken wij daarom van „volksinvloed".

Hoe men daarover overigens denken moge in Nederland zal, als wij het goed zien, ook na de oorlog wel eenstemmig geoordeeld worden, dat in de een of andere vorm een volksvertegenwoordiging invloed zal moeten kunnen oefenen op wetgeving en bestuur. Onzerzijds zien wij de diepste grond van het recht op vertegenwoordiging des volks bij de Overheid en deelneming van zijn vertegenwoordigers aan wetgeving en bestuur van provinciën en gemeenten, in de zedelijke waarde van de menselijke persoonlijkheid, waarvoor het Christendom de eeuwen door de strijd gevoerd heeft. Daarnaast kunnen historische gronden en practische overwegingen worden aangevoerd, die wij thans kunnen laten rusten.

Teneinde ons rekenschap te kunnen geven van hetgeen op dit gebied anders zou moeten worden geregeld dan vóór Mei 1940, is het goed, ons de voornaamste bezwaren tegen de vroegere toestand voor de geest te roepen. Wij noemen er zes:

1) De overbelasting van de Staten-Generaal met werkzaamheden, deels zijn oorzaak vindend in een te sterk op de voorgrond schuiven van groeps- en persoonlijke belangen, maar in hoofdzaak toch voortspruitend uit het feit, dat de omvang van de taak van de Staat in de laatste decennia hand over hand is toegenomen.

2) Het in verband daarmede naar voren tredend verschijnsel van den beroeps-politicus en de specialisten op verschillend gebied, wijl het kamerlidmaatschap steeds verdergaande eisen stelt: dientengevolge komt de functie van volksvertegenwoordiger steeds weer in handen van een bepaalde groep en mede hierdoor is de band, die volk en volksvertegenwoordiging behoort te binden, losser geworden en de sympathie van het volk voor zijn vertegenwoordiging verminderd.

3) Het grote aantal partijen vertegenwoordigd in de Staten-Generaal, waaronder belangengroepen, waardoor samenwerking met de Regering wordt bemoeilijkt.

4) Het optreden van extremistische elementen in de Staten-Generaal, welke pogen met gebruikmaking van de middelen, welke onze Staatsregeling biedt, de grondslagen der samenleving te ondermijnen, met name de gewetensvrijheid, en welke zo vaak zich daartoe de gelegenheid biedt, met alle middelen, desnoods ook onwettige, obstructies voeren tegen de Regering.

5) De hypertrophie van het stelsel van evenredige vertegenwoordiging, dat als zuiver wiskundig probleem in de perfectie is opgelost, waardoor echter belangrijke andere waarden in het gedrang zijn gekomen, zoals de band tussen kiezers en verkozenen; en nieuwe bezwaren zijn opgekomen, zoals de overwegende invloed van centrale partij-instanties, de mogelijkheid voor dwergpartijen een zetel te bemachtigen en de noodzaak voor nauw verwante partijen elkaar op het schietpad te bestrijden bij de verkiezingen.

6) Te veel is uit het oog verloren, dat de Staten-Generaal niet regeren maar het volk vertegenwoordigen en als zodanig invloed moeten oefenen op wetgeving en bestuur. Ten onrechte is de Regering vaak beschouwd als mandataris van de Staten-Generaal.

Teneinde aan deze bezwaren tegemoet te komen, zullen meer uiteenlopende maatregelen nodig zijn, waarbij echter geen principiële wijzigingen in onze staatsinstellingen zullen behoeven te brengen, maar in hoofdzaak zullen kunnen aansluiten bij de ontwikkeling in het verleden.

Ad 1) en 2). De begrotingsarbeid van de Staten-Generaal en van de Ministers zou kunnen worden beperkt door de begrotingsontwerpen uitsluitend te laten behandelen door de Tweede Kamer met uitschakeling van de Eerste Kamer. Ook zou aan de Tweede Kamer de bevoegdheid verleend kunnen worden uit haar midden gedeputeerden aan te wijzen ter afdoening namens haar van bepaalde aangelegenheden van technische aard, zoals tariefregelingen, codificeringen, verkeersaangelegenheden enz. Het recht van amenderingen zou kunnen worden beperkt in dier voege, dat aan begrotingsontwerpen, geen nieuwe uitgaafposten mogen worden toegevoegd, noch bestaande posten verhoogd. Daarnaast zou voortgegaan kunnen worden op de ook vóór 1940 reeds bewandelde weg en nauwlettend alleen de beginselen neer te leggen en de biezonderheden over de daden van de Regering ter regeling bij algemene maatregel van bestuur en ministeriële besluiten. Tenslotte kan gedacht worden aan overdraging van werkzaamheden naar een verdere uitbouw van hetgeen in Hoge Raad van Arbeid, Economische Raad, Middenstandsraad enz., reeds aan organisatie onnodig was.

Ad 3) en 5). Deze bezwaren zullen in hoofdzaak ondervangen moeten worden door wijzigingen in het kiesstelsel. Het algemeen kiesrecht zal ook technisch nagezien worden. Omdat beperking op te sterk verzet zou stuiten hebben wij daartoe noch theoretisch, noch practisch het recht. De wijzigingen zullen dus elders moeten liggen. Daarbij zij vastgesteld, dat elk kiesstelsel zijn bezwaren heeft, omdat geen kiesstelsel is uit te denken, dat in elk opzicht volkomen bevredigt. Terugkeer tot het oude districtsstelsel met zijn vrij willekeurige uitkomsten zou zeker geen verbetering zijn. Aanbevelenswaardig is het echter wel de banden van het huidige stelsel van evenredige vertegenwoordiging zoveel mogelijk te corrigeren, zodat er meer band komt tussen kiezers en verkozenen, het optreden van deze groepen gevormd wordt, en de invloed van centrale partij-instanties verminderd.

Ad 4) Het is niet eenvoudig afdoende maatregelen te treffen tot wering van ongewenste elementen uit de volksvertegenwoordiging. Toch moet op dit gebied iets geschieden. De hiervoor ingestelde Staatscommissie-Koolen wees op de mogelijkheid van het verbinden van ontzegging van het passief kiesrecht als bijkomende straf aan het opleggen van straffen wegens overtredingen van de Strafwet inzake de openbare orde. Daarnaast dienen de voorzitters der Kamers een scherp disciplinair toezicht te oefenen, zo nodig na verscherping der bepalingen van het Reglement van Orde. Strafbaar ware te stellen het spreken of schrijven van leden van publieke colleges, zowel in als buiten de vergaderingen in kennelijke strijd met de eed (of belofte) van trouw aan de Grondwet, door hen bij hun ambtsaanvaarding afgelegd.

De positie van de Kroon.

Betreffende de positie van de Kroon tegenover de volksvertegenwoordiging zullen wij trachten ons antwoord kort samen te vatten.

In de staatsvorm van ons land, geworteld in de historie, de constitutionele monarchie, moet generlei wijziging van principiële aard worden aangebracht. Het hoogste gezag hier te lande blijve toevertrouwd aan de Koningin en bij haar afstand of overlijden, volgens de daarvoor geldende grondwettelijke voorschriften, aan haar wettige erfgenamen: het worde geoefend door middel van verantwoordelijke ministers onder controlerend toezicht van en, wat de wetgeving betreft, in samenwerking met de Staten-Generaal.

Het denkbeeld om aan de Kroon een zelfstandig regeergezag toe te kennen in die zin, dat door Haar, zij het met medewerking van Ministers, algemeen bindende voorschriften zouden kunnen worden vastgesteld, zonder steun in de wet en buiten toezicht van de Staten-Generaal, vindt bij ons geen weerklank. Uit dit afwijzend standpunt — hetwelk in hoofdzaak zijn grond vindt in beduchtheid voor verzwakking van de positie van den drager of draagster van het hoogste gezag bij een min of meer persoonlijk gouvernement — volgt intussen niet, dat er generlei wijziging moet komen in de positie van het centraal gezag hier te lande. Integendeel, versterking van het regeringsgezag in vergelijking met de achter ons liggende periode is zeer gewenst.

Deze versterking moet echter niet in de eerste plaats gezocht worden in wijziging van de constitutionele voorschriften, maar in een andere geestesgesteldheid van de optredende cabinetten, van de Staten-Generaal, van de kiezers en van de bevolking in het algemeen. Wat de Cabinetten betreft: Ministers, die niet slechts beschikken over technische kennis en politieke ervaring, maar die ook qualiteiten hebben voor het voeren van een krachtig beleid; wat aangaat de Staten-Generaal: een gezindheid tot het verlenen van steun aan de Regering en tot zelfbeperking, ook bij het oefenen van critiek, terwijl de bemoeiing zich in de regel tot de hoofdlijnen van het Staatsbeleid beperkt, kortom bij Regering en volksvertegenwoordiging beiden een besef van de eigen verantwoordelijkheid van de Regering voor het besturen van de Staat en ten aanzien van het volk en den kiezer loyaliteit, gehoorzaamheid en eerbied voor de Regering, zelfs dan wanneer men bezwaar heeft tegen bepaalde onderdelen van haar beleid. Het boven sub 6 genoemde bezwaar moet langs deze weg worden ondervangen.

De persoonlijke vrijheid.

„Op welk gebied en in welke mate zullen aan de persoonlijke vrijheid beperkingen moeten worden opgelegd?" is de vraag, die dan in behandeling komt. Het antwoord is drieledig.

Vooreerst volgt zowel uit het karakter van de overheidstaak, de handhaving van de rechtsorde, als uit de erkenning en eerbiediging van de eigen taak van kerk, gezin en maatschappij, dat de taak der overheid beperkt behoort te worden opgevat en al zullen de omstandigheden van tijd en plaats van grote invloed zijn bij het bepalen van de grenzen der overheidstaak in de practijk, zodat wel mag worden aangenomen, dat in een exceptionele toestand als ons aan het einde van de oorlog wacht, de taak ruimer zal moeten zijn dan anders; in elk geval zal op grond van dit beperkt karakter der Overheidstaak krachtig positie gekozen moeten worden tegen totalitaire strevingen op dit gebied.

Daarnaast heeft de overheid de plicht alle burgers, welke hun overtuiging aangaande de eeuwige dingen ook zij, op voet van gelijkheid te behandelen en op elk gebied, voorzover dit met het oog op de handhaving van de rechtsorde mogelijk is, de gewetensvrijheid te eerbiedigen.

In de derde plaats heeft de overheid de taak om te waken tegen het misbruik van deze rechten, zoals trouwens tot dusver reeds geschiedde in hoofdzaak door het vaststellen van strafbepalingen tegen godslastering, oneerbaarheid, belediging, majesteitsschennis, corruptie bij verkiezingen en dergelijke, en door handhaving van die bepalingen door politie en justitie.

Practisch zal de beperking van de persoonlijke vrijheid, inzonderheid aan de orde komen op het gebied van radio en drukpers, vereniging en vergadering, vrije schoolkeuze en huwelijkswetgeving.

Radio, pers, recht van vereniging.

De radio neemt door haar monopolistisch karakter en de wijze, waarop zij inwerkt op haar hoorders, een uitzonderlijke positie in. Het schijnt ons noodzakelijk, dat de Regering dit apparaat volkomen in de hand heeft, althans onmiddellijk na de oorlog en daarop blijvend grote invloed oefent. Van volkomen vrijheid om uit te zenden wat men zou willen — een vrijheid, die ook vóór Mei 1940 niet bestond — kan natuurlijk geen sprake zijn. De vrijheidsbeperking zal verder moeten gaan dan vóór de oorlog. Tevens ware als blijvende verbetering een nauwere samenwerking te organiseren van de bevolkingsgroepen, die voorheen de vier grote omroepverenigingen in het leven riepen. Wij denken daarbij aan de mogelijkheid en wenselijkheid van één algemene omroepsorganisatie, welke het algemeen programma verzorgt, met vier afdelingen, welke ieder een bepaalde zendtijd ter beschikking krijgen, voor uitzendingen speciaal voor de luisteraars van hun richting. Een dergelijke organisatie zou in de lijn liggen van de vorige ontwikkeling, waarbij de omroepverenigingen reeds tot samenwerking waren gekomen.

Ten aanzien van de drukpers, inzonderheid van de periodieke pers, heeft zich al vroeger de behoefte doen gevoelen aan een meer doeltreffend optreden tegen excessen. De beteugeling daarvan door uitbreiding van de Strafwet is beproefd, maar niet op afdoende wijze, terwijl de ontduiking van de strafbepalingen, de moeilijkheid van bewijs, de geringheid der opgelegde straffen en vooral ook het bijna steeds te laat komen van het repressief toezicht, de ontoereikendheid van dit overheidstoezicht heeft doen zien. Het zal derhalve noodzakelijk zijn, nieuwe maatregelen te treffen om het gestelde doel te bereiken, waarbij de vrije meningsuiting, zolang zij binnen bepaalde grenzen blijft, verzekerd moet zijn daar de vorming en uiting der publieke mening voor het culturele en maatschappelijke leven en niet minder voor het staatsbestuur van de grootste betekenis is. Gedacht kan worden aan maatregelen om te vookomen, dat personen, die niet aan redelijke eisen voldoen, leidende functies bij de periodieke pers bekleden, andererzijds om bij ontoelaatbare gedragingen van bepalde persorganen of journalisten de verschijning van bepaalde periodieken of dagbladen voor een bepaalde tijd te verbieden, liefst als bijkomende straf en alleen door den rechter of door een daartoe ingestelde objectief oordelende persraad.

Ook ten aazien van het recht van verenigingen en vergadering schijnt het gewenst de Regering vèrdragende bevoegdheden te geven om misbruik van de vrijheid tegen te gaan. Hier is het echter nog moeilijker om een weg te vinden, die tot het doel wijst zonder de vrijheid zelve vrijwel illusoir te maken en het rècht geheel afhankelijk te stellen van wisselende inzichten van bepaalde personen. Wellicht is een oplossing te vinden in het scheppen van nieuwe mogelijkheden om verenigingen te verbieden of te ontbinden. De omschrijving zal echter ook grote moeilijkheden bieden. Een omschrijving, welke alle verenigingen treft, die de geestelijke grondslagen van ons volksleven, gelijk die in de Christelijke traditie hun oorsprong hebben, ondermijnen, is zeker te vaag en te ruim. Wellicht zou gesproken kunnen worden van verenigingen, die naar uit te haren aanzien voorhanden gegevens en feiten blijkt, een politiek voorstaan, welke aanstuurt op de opheffing van de zelfstandigheid van de staat of op de vernietiging van geloofs- en gewetensvrijheid. De te kiezen formulering zal in elk geval rekening hebben te houden met de door ons op de voorgrond Om Neerlands toekomst 5. gestelde afwijzing van de totalitaire staat en handhaving van de gewetensvrijheid.

Regeringsvorm.

Na meer aanduidend en in het kort de vraagstukken van Staat en Economisch leven, van internationale economische samenwerking en de verhouding tot Nederlands Indië te hebben besproken, komt de politieke ontwikkeling aan de orde. Het heet te dien opzichte:

Na de oorlog zal de Nederlandse Regering zonder twijfel er er naar streven in wetgeving en bestuur zoveel als mogelijk is, zich te richten naar wat de Grondwet en de wetten voorschrijven. Een autoritair optreden van de Koningin en Hare Ministers om zelfstandig de Nederlandse Staatsinstellingen te wijzigen, kunnen wij ons niet voorstellen en zou ook in hoge mate afkeurenswaardig zijn. Wel zal natuurlijk door de nood gedwongen niet aan alle bepalingen dadelijk en ten volle uitvoering gegeven kunnen worden. Maar wij verwachten een herleving van ons parlementaire stelsel, waarbij al dadelijk uitgebreide volmachten aan de Regering moeten worden gegeven.

Hoe dit ook zij, na korte of lange tijd zal het parlementaire stelsel weder volledig functionneren. Een partij als de anti-revolutionnaire partij zal daarbij ook onmiddellijk weder optreden. Deze zal dit gemakkelijk kunnen doen, omdat zij haar beginselprogramma ongerept zal kunnen handhaven. Voor sommige andere partijen zal dit meer moeilijkheden opleveren, vooral wanneer zij innerlijk verdeeld zijn. Een volkomen ongewijzigd stel politieke partijen verwachten wij zeker niet. Te hopen is, dat het aantal politieke partijen na de oorlog niet vergroot zal worden door splitsing van een of meer der vroegere grote partijen, maar zekerheid bestaat dienaangaande niet. Het volkomen gemis aan een vrije tribune, waar de politieke opinie tot uiting kan komen, doet ons hier volkomen in het duister tasten.

Wel mag met grond verwacht worden, dat, afgezien van de extremistische partijen, na de oorlog de ernstige wil bij alle partijen aanwezig zal zijn om tot zo groot mogelijke samenwerking te komen, niet alleen omdat, in deze jaren een groter gevoel van saamhorigheid gekweekt is, en velen elkander onder dikwijls moeilijke omstandigheden beter persoonlijk hebben leren kennen, maar vooral omdat het heil van ons gemeenschappelijk vaderland een veel grotere plaats in ons aller hoofd en hart heeft verkregen en de bevordering van dat heil die samenwerking alsdan gebiedend zal eisen. In overeenstemming met de beginselen, die wij in de inleiding hebben uiteengezet, zal de anti-revolutionnaire partij hieraan naar beste weten medewerken.

Russen gaan Finland uit de oorlog slaan.

Grootste luchtaanvallen van de oorlog op Europese Vesting.

HET RUSSISCH OFFENSIEF TEGEN FINLAND.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Mobiele eenheden van het Rode leger, gesteund door een ontzaggelijk artillerievuur van Generaal Govorov, die een specialist in dit soort oorlogvoering is, trokken gestadig voort over de wegen, door de bossen en passen tussen de meren op de Karelische landengte voorbij Raivola tot op ongeveer 58 kilometer van Viipuri. Een bericht van den correspondent van „Izvestia" zeide, dat talrijke Finnen zich overgeven. Zij zijn nog beduusd door het offensief. Raivola ligt aan het meer Terioki. De stad werd niet verbrand door den vijand aangezien hij daartoe niet eens de tijd kreeg.

De snelheid van de aanval wordt te kennen gegeven door het feit, dat Raivola binnen veertig minuten viel. De Finnen voeren haastig vele reserves aan naar het schiereiland en er ligt nog een harde slag in het verschiet.

Vooruitgeschoven eenheden stuiten thans op de harde kern van de tegenstand.

Russen maakten goede vordering voorbij Raivola langs de hoofdspoorlijn en het verre gedonder van Govorovs geschut kan reeds gehoord worden in de Karelische stad. Grote stukken van de wegen, welke langs de Finse Golf lopen van Terioki naar Viipuri staan onder het vuur van de grote Russische kanonnen aldus rapporteerde „Izvestia". De Russen slaan zich een weg door diepe linies van verdedigingswerken. Een der meest treffende was een reeks Duitse Ferdinands (kanonnen met eigen drijfkracht) die in de aarde ingegraven waren. De correspondent van „Izvestia" zeide, dat de Finnen onvoorbereid waren en niet in staat waren hun machines terug te trekken, noch de bruggen op de wegen op te blazen. De mobiele eenheden van het Rode leger die Kivennapa veroverden op 21 kilometer ten Noorden van Teroki drongen vooruit tussen de meren en hielden opruimnig in sectoren aan het eind van de verkeersweg, welke van Kivennapa naar Leningrad loopt zodat een bedreiging in de flank verwijderd werd. De correspondenten van „Rode Ster" meldden, dat het vijandelijk defensiesysteem bestaat uit een systeem van loopgraven, welke zich van de Finse Golf over het schiereiland uitstrekken tot het Meer van Ladega. Voorts zijn er prikkeldraadversperringen en duizenden landmijnen. De kust langs de Golf van Finland is afgezet tegen landingen van zee uit. Doordat het zomer is is het practisch nooit duister aan het front. De gevechten vinden echter plaats in grote donkere wouden. (Moskou, (AP) 13.6).

HOARE SPRAK MET FRANCO.

De Britse Ambassadeur Hoare heeft Maandag een onderhoud gehad met Spanje's Franco. Beide partijen beschreven het onderhoud als „hartelijk". Bizonderheden werden niet bekendgemaakt. (Madrid, (AP) 12.6).

DE DUITSE VLUCHT.

De Duitsers hebben een nieuwe verdedigingslijn tussen het Meer van Bolsena en de zee opgeworpen, maar het Britse Vijfde Leger sloeg er zich krachtig doorheen en bezette bijna de ganse Westelijke oever van het meer. Een opgeworpen verdedigingspunt bij Orbetello werd uiteengeslagen. Langs beide oevers van het meer trekken de geallieerden thans op. Valentano werd ingenomen. Men nadat Latera al, dat nog 6 km. verder ligt. De Zuidafrikaanders, die ten Noord-Westen van het meer optrekken in de richting van Orvieto zijn in een krachtig gevecht gewikkeld in de buurt van Bagno Regio.

Op 15 km. ten Noorden van Sulmona (in de Apennijnen) werd Popoli genomen, dat op de weg van Rome naar Pescara is gelegen. De rivier Saline, 8 km. ten Noorden van Pescara, werd overgestoken.

Te Popoli werd maar kort halt gehouden, maar genoeg om 20 krijgsgevangenen te maken. Ten Zuiden van Terni in het midden van het oprukkende front bood de vijand de meeste weerstand, maar tochtkon nog iets voortgerukt worden. Het Achtste Leger trekt op door het dal in de richting van Carsoli en heeft verkeersweg nr. 5 thans bereikt. Een aantal dorpen werd genomen.

Een begin is gemaakt de haven van Civita Vecchia op te reddederen. (Rome, (AP) 13.6).

DE TOESTAND IN ROME.

Edward Kennedy seint uit Rome:

Na een week van Geallieerde bezetting is de toestand in Rome verward in sommige opzichten, doch verrassend normaal in andere. De Romeinen zijn reeds gewend geraakt aan het gezicht van Noordamerikaanse soldaten op straat die zij blijkbaar verkiezen boven de Duitsers. Algemeen hebben de Romeinen de Noordamerikanen met open armen ontvangen. De trams rijden al weer in de stad, maar er zijn geen bussen omdat de Duitsers die met zich mee voerden. In sommige delen van de stad is de electrische stroom voorziening hersteld. De huizen in het centrum van de stad hebben lopend water, doch in de buitenliggende wijken moet het water op straat uit de waterleidingpijpen worden gehaald. Het telefoonsysteem is intact maar burgers kunnen er nog geen gebruik van maken om veiligheidsredenen. De meest interessante afleiding voor de Romeinen is de jacht op verspieders. Een voor een worden bekende verspieders en fascisten uit hun schuilplaatsen gehaald door soldaten en in legerauto's weggevoerd (Rome, (AP) 12.6).

ROOSEVELT OVER DE DUITSE JODENVERVOLGING.

President Roosevelt heeft het Noordamerikaanse Congres medegedeeld, dat nu de uiteindelijke nederlaag der nazies nadert, „de furie van hun waanzinnig verlangen om het Joodse ras in Europa uit te roeien onverminderd voortduurt".

„Dit is slechts een voorbeeld", zeide Roosevelt bij het indienen van een rapport over de regelingen om voor de oorlogsvluchtelingen zorg te dragen.

„Vele Christelijke groepen worden eveneens uitgemoord. Nu zij weten, dat zij de oorlog verloren hebben, zijn de nazies vastbesloten hun program van massa-uitroeiing te voltooien. Deze procedure is slechts één manifestatie van Hitlers bedoeling om uit de militaire nederlaag een overwinning voor de nazie-leerstellingen te redden — leerstellingen welke door deze oorlog moeten worden uitgeroeid omdat wij anders tevergeefs gevochten zouden hebben" (Washington, (AP) 12.6).

HONGARIJE AANGEVALLEN.

Vannacht zijn de olieraffinaderijen bij Almasfuzito (bij Komarom ten N. W. van Boedapest) aangevallen. (Rome, (AP) 13.6).

Sir Arthur Travers Harris

„de wildste man van de gehele Raf".

„Een vriendelijk gezicht, maar een scherpe tong" is de beschrijving, die als karakteristiek van Sir Arthur Travers Harris, hoofd van het bommenwerperscommando gegeven wordt, dat al sedert 27 Januari 1943 doende is Duitsland plat te bombarderen en de laatste maanden zulk een enorm crescendo heeft gezien. Vannacht nog bombardeerde hij Gelsenkirchen en andere doelen in West-Duitsland, gelijk elders in dit nummer uit Londen wordt gemeld.

Sir Arthur is in April 51 jaar oud geworden en geeft er nog immer de voorkeur aan om zelf zijn vliegtuig te besturen. Toen Wereldoorlog I uitbrak woonde hij in Zuid-Rhodesia (Zuid-Afrika) op een tabaksplantage. Hij gaf zich op voor de Infanterie, werd hoornblazer en zoals hij zelf later vertelde „trok hij dwars door Afrika tegen de Duitsers op". Hij heeft daarna gezworen nimmer meer te lopen, zodra een andere wijze van vervoer werd uitgevonden. Dat gebeurde nog dezelfde Wereldoorlog I en in 1915 ging Harris bij het Royal Flying Corps, waaruit later de Raf is ontstaan. Hij won het Air Force Cross, werd commandant van een escadrille, haalde zijn brevet voor alle in gebruik zijnde soorten vliegtuigen.

Tussen Wereldoorlog I en II zat hij in Londen op de Staf, waar hij de theorie ontwikkelde, dat Europa steeds bezet kan worden als het eerst plat is gebombardeerd. In 1941 ging hij naar de Verenigde Staten. In Februari 1942 werd hij Hoofd van het Bommenwerperscommando. Zes dagen nadat hij zijn taak aanvaard had, wisten de Duitsers het aan de gevolgen: 3 Maart 1942 begon het eerste enorme bombardement met het toen nog kolossale aantal vliegtuigen van 200 stuks, die de Renault-fabrieken te Billancourt bij Parijs aanvielen. In enkele maanden had hij de Luftwaffe overtroffen. Halifaxtoestellen, Stirlings en Lancasters, vlogen bij 1000 tegelijk over Keulen, Essen, Bremen. In 1942 wierp de Raf al driemaal zoveel bommen op Duitsland, als de Luftwaffe in 1940 en begin 1941 op Engeland geworpen had.

In 1938 is Sir Arthur voor de tweede maal getrouwd. Hij heeft een dochtertje van 8 jaar. Thuis wordt hij beschreven als lief en een vriend van hem, die hem ook in zijn werk en tegenover zijn personeel kent, schreef, dat hij een vriendelijk gezicht heeft en een scherpe tong. Een Raf-vlieger zeide het als volgt: he's so bloody inhuman (hij is zo bloedig onmenselijk).

Laatste Nieuws.

— **Duizend** bommenwerpers van de Raf bestookten in de afgelopen nacht Gelsenkirchen, Keulen en doelen in Frankrijk. 17 Vliegtuigen gingen hierbij verloren. De nachtelijke aanvallen kwamen na de grootste luchtonderneming in de oorlog waarbij talrijke doelen in Frankrijk en de Lage Landen aangevallen werden. Ongeveer 75 vliegtuigen werden gisteren aan elke zijde neergeschoten. Hedenmorgen meldde de Duitse radio, dat Geallieerde vliegtuigen verschenen boven het gebied van München.

— **Mounbattens** Hoofdkwartier meldt, dat de Japanners zich teruggetrokken hebben van de heuvels welke het dorp Naga ten Noorden van Kohima aan het Assam-front beheersen. De Geallieerde troepen van Generaal Stillwell in Myitkyina hebben er de schietbaan bezet. Andere eenheden namen een vijandelijk sterktepunt in het Zuidelijk deel van de stad.

— **Tsjungking** meldt, dat Noordamerikaanse Liberators een Japans schip van 16.000 ton in de grond geboord hebben en een kruiser beschadigden nabij de Zuidoostelijke kust van China op Zondag.

— **De Britse** radio zeide in een bericht uit Stockholm, dat de Finnen bezorgd zijn over de Russische doorbraak en begonnen zijn met de ontruiming van Viipuri en verschillende plaatsen op het pad der oprukkende Russen.

Mr. S. G. C. v.d. Veen-Zeppenveldt

is tot nader bericht niet te consulteeren.

Rokend, pratend, lachend of denkend zitten zwaar bewapende Noordamerikaanse valschermspringers in het transportvliegtuig, dat hen over het Engelse Kanaal naar Frankrijk voert. Even nadat deze foto genomen werd, waren deze mannen in gevecht gewikkeld met den vijand.

Curaçaose Begrooting 1944.

— —

Algemene beschouwingen.

Aan de Memorie van Antwoord op de Curaçaose begroting voor het dienstjaar 1944 ontlenen wij het volgende:

De Gouverneur sluit zich gaarne aan bij de woorden, waarmede de Afdelingen getuigen van de voldoening, welke het bezoek van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana aan ons Staatsdeel allerwege heeft gebracht. Hij is overtuigd, dat de gastvrijheid, welke Curaçao aan onze Prinses heeft verleend bij het vele, dat haar belangstelling gaande heeft gemaakt, een onvergetelijke indruk heeft gewekt van de geest van gehechtheid van de bevolking van dit Staatsdeel aan het Koninkrijk en het Huis van Oranje.

Het zal de Gouverneur verheugen, de ontwerp landsverordening ter uitvoering van de artikelen 117 en 118 der Curaçaose Staatsregeling spoedigst te kunnen indienen. Gelijk hij der Commissie reeds deed weten, lijkt het hem in verband met in te winnen adviezen en mogelijke opmerkingen van het Opperbestuur niet mogelijk met deze zaak een spoed te betrachten, welke een richtige uitwerking van de gewichtige materie zou kunnen benadelen.

Gouverner c'est prévoir.

Inzake het algemeen financieel beleid gaat de Gouverneur met de Staten uit van het „gouverner c'est prévoir". Hij ziet geen tekenen, dat de omstandigheden op het ogenblik dermate labiel zijn, dat de middelen onverwacht zo snel zullen dalen, dat het niet mogelijk zou zijn, de uitgaven even snel terug te brengen. Hij stelde zich op het standpunt, dat het, juist met het oog op een eventuele latere middelendaling, van belang is, dat grote kapitaalsuitgaven thans gedaan worden, nu het mogelijk is. Komt de middelenval, dan zal het gemakkelijker zijn de uitgaven aangepast te houden aan de ontvangsten. In deze mening wordt hij nog versterkt omdat, bedriegen de tekenen zich niet, in ieder geval het jaar 1944 een zeer gunstige middelenopbrengst zal geven. Toegegeven kan worden, dat het bovengestelde ook bereikt kan worden door reserveringen. Een veel besproken alternatief van financieel beleid is, of in jaren van voorspoed meer moet worden uitgegeven of moet worden gereserveerd voor de toekomst met gelijktijdige versobering in het heden. Dit is niet slechts een quaestie van financiering in de technische zin van het woord, het is een zaak van economische inzicht en algemeen staatkundig beleid. De financiering daarvan losmaken en tot zelfstandige taak verheffen, lijkt den Gouverneur onjuist. Hij heeft proeven van zulk een politiek in de practijk gezien, maar het resultaat ervan kan hem tot geen navolging verlokken. Van zuinig beheer is de Gouverneur een voorstander. Hij zal altijd met vreugde elke post schrappen, waarvan de overbodigheid hem blijkt en elke aanwijzing van zodanige posten stelt hij op hoge prijs. De Afdelingen gewagen van Suriname.

Aldaar heeft men in 1943 anderhalf millioen gulden gereserveerd. Daardoor zou practisch verzekerd zijn, dat b.v. met wegenverbetering een aantal jaren zal kunnen worden doorgegaan, terwijl daarnaast plannen, op het gebied van volkshuisvesting en irrigatie daaruit bekostigd kunnen worden. De Afdelingen zullen, gezien het feit, dat hier van het in 1943 voor volkshuisvesting beschikbaar gestelde bedrag van één millioen gulden, slechts enige honderden huizen kunnen worden gebouwd, de Gouverneur wel willen toegeven, dat de gegeven voorstelling van zaken zeer optimistisch genoemd mag worden.

Stelselmatig te werk gaan.

Terugkerende tot de wens der Afdelingen, dat stelselmatig te werk gegaan worde, deelt de Gouverneur mede, dat hij deze wens zeer ernstig heeft overwogen. Hij moge erop wijzen, dat het zeker niet zijn bedoeling is, om alle uitgaven, welke de diverse diensten voorstellen, hier ter begroting te brengen, ook al zouden de middelen daarvoor wellicht gevonden kunnen worden.

De uitgaven op het huidige peil houden.

Sedert de indiening van de begroting 1944 hebben hem aanvullingsvoorstellen bereikt, welke buiten de verhoging van de defensieuitgaven tot een bedrag van ongeveer ƒ 370.000,—, waartegenover een eenredige vermindering van de vrijwillige bijdrage in de kosten van de oorlogvoering staat, het bedrag van ongeveer ƒ 1.800.000,— belopen. Vele van de in dit bedrag begrepen posten worden bij Nota van wijzigingen op de begroting gebracht, andere zijn uitgesteld. De uitgestelde zullen nader overwogen worden. Bij de beoordeling van de aanvullingsvoorstellen heeft de Gouverneur ook de in het ontwerp reeds geraamde kapitaalsuitgaven nogmaals de revue laten passeren en bekeken in hoeverre het mogelijk zou zijn een aantal daarvan voorlopig terug te nemen om deze eveneens opnieuw in overweging te nemen. Daarbij is uitgegaan van de gedachte, dat voorlopig getracht moest worden de uitgaven op het huidige peil te handhaven. Hierin is de Gouverneur niet geheel geslaagd. De uiteindelijke stijging der uitgaven ingevolge de bijgevoegde Nota van wijzigingen bedraagt ƒ 280.252,—. Deze wordt grotendeels veroorzaakt door enkele speciale posten. Zoals uit deze Nota van wijzigingen moge blijken, is van de in het ontwerp geraamde kapitaalsuitgaven in totaal een bedrag van ƒ 893.000,— afgevoerd. Deze zullen, zoals reeds vermeld, opnieuw beoordeeld worden. De Gouverneur zal nog verder gaan. Het is zijn bedoeling opdracht te verstrekken aan alle departementshoofden en hoofden van dienst om zo spoedig mogelijk te onderzoeken, welke kapitaalsuitgaven zij in de komende drie jaar noodzakelijk achten. Het Departement van Openbare Werken zal daarnaast moeten nagaan in hoeverre de op deze begroting voorkomende gelden voor nieuwe werken in 1944 zullen kunnen worden verwerkt. De bedoeling hiervan is om de gelden voor de werken of gedeelten daarvan, welke niet vóór 31 December a.s. zullen kunnen worden voltooid bij aanvullende begroting af te voeren. Nadat deze gegevens zijn vermeld, zullen de thans afgevoerde, de niet opgebrachte, de voorstellen voor de komende jaren en de eventueel nog af te voeren posten alle worden bestudeerd en, voorzover noodzakelijk, zo gelijkmatig mogelijk over de begrotingen 1945, 1946 en 1947 worden verdeeld. De Gouverneur meent, dat deze plannen althans voor een goed deel tegemoetkomen aan de wensen der Afdelingen.

Gelet op het vorenstaande en op de hiervoor reeds geuite verwachting, dat, behoudens onvoorziene omstandigheden, de middelen gunstig zullen verlopen, zal het wel mogelijk zijn in dit jaar een bedrag te reserveren.

Voorstel om het karakter van fonds voor bijzondere uitgaven te verruimen.

Bij de verdere uitwerking van een ontwerp-landsverordening tot oprichting van een speciaal fonds tot reservering van gelden, welke te zijner tijd naar Nederland zullen moeten worden overgemaakt wegens aldaar verschuldigde pensioenuitkeringen, studiebeursuitkeringen e.d. heeft de Gouverneur zich opnieuw afgevraagd, of het niet juister is het fonds ter bestrijding van uitgaven, welke rechtstreeks verband houden met de buitengewone tijdsomstandigheden, voorzover deze uitgaven niet uit de gewone middelen kunnen worden bestreden, aan de reserveringen als hierbedoeld dienstbaar te maken. In het eindverslag op de 1e aanvullende tevens heringerichte begroting 1943 hebben de Afdelingen terzake als haar mening te kennen gegeven, dat dit fonds daartoe minder aangewezen voorkwam, omdat de doelstelling ervan geheel anders is. Dit standpunt is juist. De doelstelling van het fonds is zeer beperkt gehouden. Bij verdere raadpleging van de stukken nopens de oprichting van het fonds voor bijzondere uitgaven blijkt echter, dat de Afdelingen destijds van oordeel waren, dat het fonds vanwege deszelfs beperkte omschrijving niet beantwoordde aan de eigenlijke bedoeling (de stichting van een welvaartsfonds) en dat zij in verband daarmede erop aangedrongen hebben, de omschrijving te verruimen. Uitgaande van het standpunt, dat stichting van één algemeen reservefonds (als men ten minste in reservering heil ziet) voorkeur verdient boven het stichten van afzonderlijke fondsen voor alle mogelijke doeleinden is de Gouverneur van oordeel, dat het zowel met de wensen der Afdelingen als met de zijne strookt, dat aan het fonds voor bijzondere uitgaven het beperkte karakter wordt ontnomen.

Indien de Afdelingen zich met de hiervoor ontwikkelde gedachten kunnen verenigen, zullen spoedig de nodige stappen worden gedaan om op voorstaande gegeven wijze tot oprichting van een algemeen reservefonds te geraken.

Algemeen Bouwfonds.

Een ontwerp-landsverordening tot oprichting van een Algemeen Bouwfonds is vrijwel gereed. De Gouverneur zal zoveel mogelijk bevorderen, dat dit ontwerp bij de Staten kan zijn afgehandeld, voordat de ontwerp begroting 1945 wordt ingediend.

De plannen voor de volkswoningbouw op Aruba maken een punt van discussie uit in de vergaderingen der commissie ad hoc, welke de Gouverneur onlangs benoemde. Van de eerste drie honderd woningen zullen er honderd op Aruba gebouwd worden, waarvan ongeveer 40 te Oranjestad en 60 te Sint Nicolas.

De dollarvoorziening.

Het mogelijke word gedaan om in de dollarvoorziening verbetering te verkrijgen.

Per 29 Februari 1944 bedroegen: het pondensaldo van de Curaçaose Bank ƒ 2.583.150/3/9; het bedrag der geblokkeerde dollars in Amerika $ 17.638.800,—; de onmiddellijk opvorderbare deposito's ƒ 33.553.655.59; en het bedrag aan bankbiljetten in omloop ƒ 27.408.442,—.

Verschillende omstandigheden veroorzaakten vertraging in de publicatie van de balansen van de Curaçaose bank. De achterstand is intussen ingelopen.

Algemeen Curaçaos Pensioenfonds.

De Afdelingen vragen den Gouverneur zijn mening omtrent de wenselijkheid om de, bepalingen inzake storting van batige begrotingssaldi in het Algemeen Curaçaos Pensioenfonds weder in ere te herstellen. Naar zijn mening is het — eenmaal het fondsstelsel aanvaard — inderdaad gewenst ten spoedigste naar de oude toestand terug te keren. Onmiddellijke terugkeer is echter onmogelijk, ook al bedragen de middelen thans ƒ 25.000.000,—. Het in de begroting 1944 geraamde vermoedelijk batig saldo 1940 bedraagt ruim ƒ 1.500.000,—. Storting van dit bedrag in het Pensioenfonds zou slechts kunnen plaats hebben, indien de uitgaven alsnog met een gelijk bedrag zouden kunnen worden verminderd, hetgeen de Gouverneur uitgesloten acht. Voorkeur verdient het z.i. voor dit doel voorlopig evenals voor de uitgaven in Nederland, zoveel mogelijk gelden te reserveren.

ONS KONINKRIJK.

INVASIEMAATREGELEN IN NEDERLAND.

Het plaatsen van wegversperringen met het oog op valschermtroepen wordt in Nederland met koortsachtige haast voortgezet. Leden van bekende N.S.B.-families zijn reeds naar Duitsland vertrokken. Een sluikblad meldt, dat de invasie-maatregelen een nieuw hoogtepunt hebben bereikt. In Zeeland worden de boomgaarden geveld en boomstammen, met prikkeldraad verbonden, worden in de polders geplaatst. Motorvoertuigen werden opgeeist en zijn nu van het bovenstuk ontdaan om, voorzien van verschillende zitplaatsen, dienst te kunnen doen bij het opsporen van eventuele parachutisten. Oude auto's en onbruikbare wagons zijn dwars over de wegen geplaatst in het kustgebied als tankhindernissen. Het N.S.B.-evacuatie-bureau heeft reeds 210 bekende N.S.B.-gezinnen naar Turingen gedirigeerd. Op 6 Juni is de eerste groep vertrokken.

* * *

Dr. Arthur Seyss Inquart heeft een nieuwe reeks decreten uitgevaardigd met het oog op een eventuele invasie in Nederland, op de dag, dat de Geallieerden in Frankrijk geland zijn. De nieuwe maatregelen staan in het „Handelsblad" van 6 Juni. In de eerste plaats is het ten strengste verboden leden van het vroegere Nederlandse leger, die zich niet gemeld hebben voor gevangenschap of uit Duitsland vluchtten, te verbergen of bij te staan. Overtredingen worden gestraft met ten minste 1 en ten hoogste 15 jaar gevangenis. Er zijn echter allerlei bepalingen gemaakt, die zelfs de toepassing van de doodstraf mogelijk maken. Gelijkaardige straffen zullen opgelegd worden aan personen, die hulp verlenen aan militairen van de Geallieerde landen, of die weten waar zij verborgen zijn en hiervan geen melding doen aan de Duitse autoriteiten.

Bij een derde decreet worden strenge straffen bepaald voor het verstrekken van aanwijzingen aan Geallieerde vliegtuigen of het nalaten van inlichtingen te verstrekken aan de Duitse autoriteiten indien door vliegtuigen voorwerpen worden uitgeworpen.

* * *

Bij een vierde decreet is het ten strengste verboden vlaggen te hijsen andere dan de Duitse vlag of de Rode Kruis-vlag. Hierop staat maximum vijf jaar gevangenis (Aneta).

NEDERLANDSE KANONNEERBOTEN BIJ DE INVASIE.

Nederlandse kanonneerboten en Britse kruisers zijn tot dicht onder de Franse kust genaderd en hebben salvo na salvo afgevuurd om de eerste landingen te steunen. De oorlogscorrespondent Kingdom schrijft, dat bij de landingen in de Seine-baai op de eerste dag zeven convooien naderden en ook enkele alleenvarende schepen, waaronder een Nederlandse zee-sleepboot.

ZOU DAT DE REDEN ZIJN?

De vrees van de Duitsers voor spoedige landingen der Geallieerden aan de kust van Nederland, België, Denemarken en Zuid-Frankrijk, wordt door het Zwitserse blad „Suisse" als de reden aangegeven van de zwakke Duitse verdediging van Normandië. Het blad schrijft, dat Duitse militaire deskundigen deze landingen als zeer nabij beschouwen en officiële woordvoerder van het Duitse leger heeft de zwakke reactie verklaard op bovenaangehaalde wijze (Aneta).

KONINGIN WILHELMINA BIJ DE VLIEGERS.

Maandag heeft Hare Majesteit Koningin Wilhelmina een bezoek gebracht aan Nederlandse escaders van Mitchell-bommenwerpers en Spitfire-jagers (Aneta).

BOMMEN OP ATAMBOEA.

Nederlandse Mitchells hebben 14 ton bommen geworpen op Atamboea op Nederlands Timor. De bommenwerpers cirkelden 10 minuten boven hun doel en hebben grote schade aangericht.

VIER LANDWACHTERS GEDOOD.

Vier landwachters werden gedood en een gewond door Nederlandse vaderlanders. Twee landwachters werden doodgeschoten, toen zij met „verdachten" op weg waren naar een politie-statie. Het zijn Boeke Braaksma, geboren 3 April 1900 te Haarlem en Arie de Groot, geboren 2 October 1899 te Haarlem. Ook Cornelis Molenaar, geboren 10 December te Blokker en Gerald Renooy, geboren 12 Juli 1915 te Zaan, werden door onbekenden gedood.

Een andere landwachter, waarvan de naam niet bekend is gemaakt, werd gewond te Westerblokker, toen hij met enkele andere landwachters identiteitspapieren controleerde (Aneta).

BEGRAFENIS VAN SINGENSTREUE.

Dr. Arthur Seyss Inquart, Rauter en Ritterbusch hebben de begrafenis bijgewoond van een 60-jarigen Duitser, zekeren Singenstreue, die als jeugdleider naar Nederland was gekomen en daar door patriotten werd gedood. De aanslag heeft plaats gehad te Voorst en de daders wisten te ontsnappen (Aneta).

DUITSE OPSPORINGSMETHODE.

De Duitse autoriteiten hebben in Nederland een registratie-systeem ingericht voor kinderen onder de 15 jaar, zogenaamd om identificatie na een luchtaanval te vergemakkelijken. De bevolking in Nederland echter is van oordeel, dat het hier een maatregel geldt, die alleen bedoeld is om Joodse kinderen, die door andersdenkende Nederlanders werden opgenomen, op te sporen.

REEDS ARBEIDERS BEVRIJD.

De oprukkende Geallieerde troepen hebben in Normandië arbeiders uit bijna alle Europese landen bevrijd. Onder hen is ook een aantal Nederlanders. De Duitsers hebben de strijd niet meer gehad om deze arbeiders te verwijderen uit het gebied, waar zij hen dwangarbeid aan de nazie-verdedigingswerken lieten verrichten (Aneta).

TREILERS TOT ZINKEN GEBRACHT.

Vier zwaar gewapende Duitse treilers zijn bij de Nederlandse kust tot zinken gebracht door kustschepen van de Britse vloot. Eerst werden vier treilers aangevallen ten Zuiden van IJmuiden en drie er van werden door torpedo's getroffen en zonken. Een vierde werd door de scheepskanonnen onder vuur genomen en vluchtte naar de kust. Later daagden weer drie treilers op, die waarschijnlijk zochten naar de eerste vier. Van de nieuw aangekomenen werd er een door een torpedo getroffen en ook deze treiler verdween in de diepte.

ONDERSCHEIDINGEN.

Hare Majesteit Koningin Wilhelmina heeft aan leden van het Marechaussee-corps en aan een Engelsen detective onderscheidingen toegekend wegens hun moedig en bekwaam optreden, toen Haar residentie door een bom werd getroffen. Het Bronzen Kruis werd ten posthumen titel toegekend aan de twee marechaussees, die bij het bombardement werden gedood en aan den anderen marechaussee, die gewond werd. Een marechaussee en de Engelse detective Thomas Taylor kregen het Kruis van Verdienste. De plechtigheid greep plaats in tegenwoordigheid van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard en de Ministers Van Angeren en Van Lidth de Jeude.

CURAÇAO.

GOUVERNEUR ONTVANGT

Zijne Excellentie de Gouverneur ontving gisteren Commandant Gene Tuney van de Noordamerikaanse marine, die hier als leider van de afdeling voor lichamelijke oefeningen een bezoek brengt. Commandant Tuney is de bekende oud wereldkampioen bokser. Zijne Excellentie de Gouverneur ontving heden de bekende Chinese vliegster Ya Tsjin Lee.

PATER VAN DER VELDT SPREEKT.

Hedenavond zal Professor Jacob van der Veldt O.F.M. in het R.K. Zeemanshuis, Klipstraat, om 20 uur een lezing houden over: „Wat de regering vóór alles nodig heeft."

De lezing wordt gehouden onder auspiciën van de Vereniging Mgr. Niewindt. Alle belangstellenden zijn van harte welkom.

DE SCHILDERIJEN-TENTOONSTELLING.

Voor belangstellenden herinneren wij er aan, dat Zaterdag de laatste dag zal zijn, waarop de schilderijen-tentoonstelling in de voormalige Thelma-kliniek zal zijn geopend. Het bezoek is elke dag stabiel. Er komen elke dag wel enkele tientallen mensen, maar wij vermoeden, dat er toch nog mensen zijn, die hun bezoek uitstellen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Katholieke Sport Centrale:** Voetballen a.s. Zondag: om 15 uur Sint Jozefgroep (Verkenners) — Combinatie Katholieke Verkenners Curaçao, terrein Brakkeput. Om 16 uur Semi-finale om de Victory beker Jong Bonaire — Ecuador.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

De ondergetekende brigadier Wagena verklaart, dat de chauffeur, die bij de aanrijding op 9 Juni bij St. Helena betrokken was niet is doorgereden zoals in de Amigoe di Curaçao van 10 Juni staat. Wel geeft hij alle schuld toe.

P. Wagena.

Wie d'Amigoe leest Verkwikt hart en geest.